

THRILLERS & MORE

FANTASY – FEELGOOD – FILM – HORROR – HISTORISCH – ROMAN – THRILLER – YOUNG- EN NEW ADULT

JAARGANG 1 EDITIE NO. 5

JUNI 2018, PAGINA 1

THRILLERS & MORE

- RECENSIES
- INTERVIEWS
- WINACTIES
- COMMUNITY
- NIEUWS
- LEESCLUBS

IN DIT NUMMER:

BERTINA MULDER: OP NAAR MARS	1-2
ONDERVRAAGD: STERRE CARRON	3
INTERVIEW: MARELLE BOERSMA	4-5
OVER LES GEVEN EN BOEKEN SCHRIJVEN: HILDE VANDERMEEREN	6-8
IN GESPREK MET: BIANCA NEDERLOF	8
EEN NIEUWSGIERIGE VERHALENVERTELLER: PIET BAETE	9
INTERVIEW: CHRIS MCGEORGE	10-11
LEESCLUBS	12
AUTEUR VAN DE MAAND JUNI: INGRID OONINCK	13
DEBUUT VAN DE MAAND JUNI: SAMANTHA STROOMBERGEN	13
THRILLERS & MORE AT THE MOVIES	14
THRILLERS & MORE YOUNG ADULT	15

BERTINA MULDER: OP NAAR MARS

Op 5 mei 2018 (13:05 uur NL-tijd) stond de lancering gepland van de NASA-missie InSight. In november staat de landing gepland van de Marslander op Elysium Planitia, alwaar het een scala aan onderzoeken zal doen.

De rode magneet van Bertina Mulder is gebaseerd op de missies naar Mars. Thrillers & More deed mee aan de blogtour dus tijd om nader kennis te maken met Bertina.

Welke boeken neem je mee als je op ruimtereis zou gaan?

Er gaan geen papieren boeken mee, want elke kilo lading in een ruimteschip kost bakken met geld. Ik neem aan dat alle functionele informatie om te overleven wel in de computer staat, dus zou ik mijn e-reader laten volpompen met het volledige assortiment Nederlandse romans, thrillers en literaire non-fictie. Lekker veel keus. Ruimtevaart is toch al duur, de kosten voor de rechten kunnen er nog wel bij.

welke wet valt een kolonist die op Mars een ander vermoordt? Wat betekent het als daar een kind wordt geboren? Het heeft er zelf niet voor heeft gekozen om onder zulke omstandigheden te leven. En welke nationaliteit krijgt het kind dan? De Martiaanse of die van de beide ouders? Superinteressant! Daar kun je avonden over filosoferen.

Zie je jezelf op Mars wonen, als de mogelijkheid bestond?

No way! Mars heeft een vijandig woestijnlandschap met het klimaat van de Noordpool en een atmosfeer van CO2. Je moet wonen in een afgesloten habitat en je kunt niet zonder aangepaste kleding en ademapparatuur naar buiten. Als er iets fout gaat, gaat het goed fout.

In De rode magneet kiezen de astronauten voor een enkele reis Mars. Zou je zelf zomaar alles kunnen achterlaten?

Echt niet! Hoewel ik mijn man wel twee keer een aantal maanden heb achtergelaten om in mijn eentje te schrijven op Curaçao. Maar naar Mars is een ander verhaal. Daar moet je echt een *diehard* ontdekkingsreiziger voor zijn, iemand die weinig te verliezen heeft en zich niet snel uit het veld laat staan door irritant gedrag van anderen.

Voor De rode magneet heb je veel research gedaan. Wat was het vreemdste dat je hebt geleerd over de ruimtevaart?

Ik wist wel dat we vanaf aarde de planeet Mars niet altijd kunnen zien, want zijn baan voert hem soms ver achter de zon langs. Pas later realiseerde ik me dat voor toekomstige Marsbewoners het omgekeerde geldt: er komt een moment dat hun blauwe moederplaneet achter de zon verdwijnt. Weg aarde. Het moet

Bertina Mulder met Mars-expert Jorge Vago van ESA's ExoMars

Kun je in het kort vertellen wie Bertina Mulder is?

Ik ben geboren in 1962, samen met mijn tweelingzus. Ik kom uit een bloemistenfamilie en ben zelf nog ook bloembindster geweest. Daarna werd ik managementassistente en vervolgens webredacteur van een grote zorgorganisatie. Nu heb ik een eigen bedrijf 'Bertina Mulder Tekst & Redactie'. Daarnaast werk ik voor de huisartsenpraktijk van mijn man en schrijf ik fictie. Mijn eerste boek was de roman *Wisselwerking*, mijn tweede boek is de psychologische thriller *De rode magneet*.

Waar komt de fascinatie voor Mars vandaan?

Ik wilde mijn verhaal laten afspelen in een benauwende omgeving, waar je niet zomaar de politie kunt inschakelen of naar het ziekenhuis kunt gaan. Een ruimteschip dat met een vierkoppige crew maandenlang onderweg is naar een onherbergzame planeet leek me goed te voldoen. Door mijn research raakte ik steeds meer geboeid door de plannen die op dit moment op stapel liggen voor Mars en zelfs toen het boek al af was, bleven de vragen opborrelen in mijn hoofd. Wordt Mars straks een autonome staat? Onder

een enorme impact op ze hebben als ze voor lange tijd hun 'voorraadkast' uit het zicht verliezen.

Hoe moeilijk was het om informatie te krijgen van bijvoorbeeld ESA of JPL?

Mijn nichtje kende de vrouw van een SpaceX-ingenieur in Amerika, ik mocht per mail vragen stellen. Puur toeval, dus. Mijn tweede contact was de Argentijnse wetenschapper dr. Jorge Vago, hij werkt bij ESA's ExoMars in Noordwijk. We ontmoetten elkaar in 2017 tijdens de open dag van ESA/ESTEC. Ik vroeg hem tal van technische details die van belang waren voor het einde van mijn boek. Kon het wel wat ik bedacht had? Hij gaf mij hele nuttige antwoorden. Hoewel hij Engels sprak met mij, heeft hij de moeite genomen om mijn boek in het Nederlands te lezen. Blijkbaar was zijn begrip van het Nederlands goed genoeg om het verhaal te volgen. Ik was vereerd met zijn enthousiaste reactie, die ik ook op mijn website mocht plaatsen. Hij eindigde met: *'When Hollywood comes calling for the movie rights, in case you need a hand with consulting for the script, I would be happy to help.'*

Hoe zie jij zelf de ontwikkeling van de ruimtevaart de komende vijftig jaar?

Ik ben ervan overtuigd dat we naar de maan gaan. Geintje. Maar écht, 'we' gaan weer naar de maan en zeker ook naar Mars. Ook zullen raketten mensen vervoeren van de ene plek op aarde naar de andere. New York-Parijs in dertig minuten, hoppa! Ook gaan we nog andere planeten en zonnestelsels bezoeken. In welke volgorde dat gebeurt en welke partijen hierbij betrokken zijn, dat vind ik moeilijk te voorspellen. Op de website van SpaceX staat dat er in 2024 een bemande missie naar Mars vertrekt. Wellicht komt er op Mars alleen een kleine nederzetting voor wetenschappers of verblijven ze eerst in een ruimtestation in een baan om Mars. Maar Elon Musk heeft al

plannen voor een stad op Mars. Wie zal het zeggen?

Waarom ben je gaan schrijven?

Ik heb een achtergrond in de communicatie, ik ben webredacteur. Ik schreef dus al vakmatig, maar dat waren vooral zakelijke teksten. Ik wilde wel eens zelf bepalen wat ik schreef, buiten de lijntjes kleuren. Ik nam een halfjaar verlof en werkte op Curaçao aan het verhaal op dat ik al jaren in mijn hoofd had. Daar werd *Wisselwerking* geboren.

In 2016 debuteerde je met een roman. Waarom de uitstap naar een thriller en hoe anders was het om een thriller te schrijven?

Ik wilde schrijven over kleine groep mensen die het samen moest zien te redden in een benauwende omgeving. En over de interactie tussen hen: wantrouwen, ongemak, irritatie, seksuele aantrekkingskracht, machtsspelletjes. Toen ik op de setting van een ruimteschip naar Mars kwam, vond ik dit meer iets voor een psychologische thriller dan een roman. Ik heb gemerkt dat het verschil tussen beide genres vooral ligt in de verwachting die de lezers hebben. Het thrillergenre kent een groot spectrum: van harde actiescènes met veel schieten, achtervolgingen en uiteengescheurde lijken tot verhalen met de nadruk op subtiele en onderhuidse spanning. Hou je van het ene uiterste, dan zal het andere je tegenvallen. Ik denk dat mijn schrijfstijl zich vooral leent voor verhalen met wat subtielere spanning. Mijn volgende boek kan dus ook de richting opgaan van een spannende roman of een *whodunnit*. Ik heb in ieder geval al iets in gedachten, zelfs al een paar leuke plotwendingen bedacht.

Hoe schrijf je; schrijf je in stilte of liever met je favoriete muziek erbij?

Meestal heb ik een playlist van Spotify opstaan, meestal met popmuziek. Zachtjes, het mag me niet uit de concentratie halen.

Wat is jouw favoriete plekje op aarde waar je heerlijk kunt wegdromen?

Op een rustig plekje met uitzicht op zee op 'mijn schrijfeiland' Curaçao, luisterend naar de tropische vogels en het ruisen van de palmladeren.

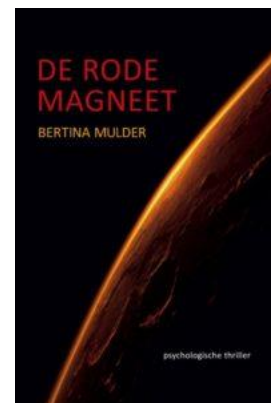
Wat zou je het meest missen als je op Mars zou wonen?

'Ja, duh, koffie en wijn natuurlijk!' Dat was mijn eerste opwelling, maar meteen daarna dacht is aan alles wat we hier op aarde voor lief nemen: je naasten, de natuur, de lucht die we inademen en de ogenschijnlijk onbeperkte voorraad voedsel en hulpmiddelen die we in Nederland zo gewoon vinden.

Wat vind je het leukste aan schrijven?

De rust en de regelmaat van het schrijven, de voldoening als je krijgt als je iets hebt opgeschreven waar je blij mee bent en de gesprekken met de inspirerende mensen die je in het kader van je research ontmoet.

De rode magneet is verkrijgbaar in paperback en als E-book via www.bertinamulder.nl

ONLINE RECENSIES

Puta

De vrouw die terug moest

Harnas van Harnasplast

Duingras

Ziva

ONDERVRAAGD: STERRE CARRON

In mei stonden de Vlaamse auteurs in de kijker en aangezien **Sterre Carron** net haar nieuwste Rani Diaz thriller, *Preta*, heeft uitgebracht hebben wij haar een paar vragen voorgelegd.

Foto: Witsand.be

Er zijn op 3 mei 100 gratis boeken van je uitgedeeld bij station Gent en er volgen nog meer van deze uitdeelacties. Hoe is dat idee ontstaan, en bij wie (jou of de uitgever)?
Bij de uitgever! Ik ben hem hiervoor zeer dankbaar!

Heb je een favoriet personage?
Fien is vast en zeker mijn favoriet personage.

Op welk van je boeken ben je het meest trots?
Matsya en Gotcha.

Komt er ooit een Sterre Carron-boek dat helemaal gericht is op spiritualiteit?
Dat denk ik niet. Je weet maar nooit, natuurlijk, maar voorlopig ga ik nog even door met het speurdersteam.

Zou je wel eens een ander genre willen schrijven dan een thriller? Zo ja, welk genre en waarom dat genre?
Voorlopig heb ik nog niet de behoefte om een ander genre te schrijven. Ik vraag me af of ik dat zou kunnen. Ik denk dat het schrijven van een roman niet aan mij besteed is.

Heb je al genoeg van Rani en haar collega's?
Nee, ik wil er nog lange tijd mee doorgaan, tenzij de lezers het team beu worden.

Wat is je grootste wens?
Dat ik gezond mag blijven en nog veel boeken mag schrijven, klinkt cliché, maar het is wel zo. Ik word binnenkort 61. Ik sta er toch soms even bij stil dat het plots gedaan kan zijn.

Stel, je kon in de tijd reizen, waar zou je dan naartoe gaan? Waarom?

Ik wil niet meer reizen, ik heb mijn halve leven gereisd.

Welke schrijver is je favoriet? Laat je je daardoor inspireren?

Ik heb er wel enkelen, hoor. De meeste Vlaamse en Nederlandse thrillerschrijvers / schrijfsters lees ik erg graag. Ik neem niet gauw een thriller van Amerikaanse schrijvers omdat ik ze persoonlijk veel te uitleggerig vind.

Al je boeken hebben één woord als titel, bewuste keuze, waarom?

Een zeer bewuste keuze. Originaliteit misschien?

Zou je ook eens een standalone willen schrijven?

Misschien. Daar ben ik nog niet uit. De vraag is alleen of ik het kan...

Welke Vlaamse auteur schrijft boeken die jij graag leest? Wat zou je aanbevelen?

En een Nederlandse auteur?
Katrien Van Effelterre, Hilde Vandermeeren...
Ik kan nog wel een tijdje doorgaan.
Nederlandse auteurs: Esther Verhoef en Simone Van der Vlugt.

Je bent een heerlijk, lief en vooral sociaal persoon, wat triggert jou om toch van die lugubere verhalen neer te zetten?

Ik vind het heerlijk om te beslissen of een creatief persoon mag blijven leven of niet. En dat de manier waarop ze sterven door mij bepaald wordt is helemaal geweldig.

Je schrijft gemiddeld toch wel een boek per jaar, soms wel twee, komt dit omdat je, als iets in je hoofd zit, niet kunt stoppen met schrijven? Dat je dus geen rust hebt voor het af is?

Na ieder boek neem ik een rustperiode en na deze break moet het plot dat intussen in mijn brein is binnen gesjipeld neergeschreven worden.

Vroeger werkte je in de zorg, nu schrijf je. Welk beroep heeft je voorkeur?

Schrijven, maar als ik eerlijk ben was ik het liefst van al onderzoeker.

Spookt er alweer een nieuw verhaal door je hoofd?

Het plot is af

Hoe vind je familie je boeken? En wat denken ze van je twisted mind, voelen ze zich nog wel veilig?

Mijn familie prijst mijn boeken aan, maar ze lezen ze niet. Vraag me niet waarom, ik denk dat ze schrik hebben om herkenbare situaties tegen te komen in de boeken.

KIJK VOOR DE RECENSIE OP DE WEBSITE

INTERVIEW: MARELLE BOERSMA

In februari verscheen *Chateau de Provence* van Marelle Boersma. Wij waren benieuwd naar de achtergrond van de Ik Vertrek-serie, dus stelde Yfke Brandhout een aantal vragen op:

Onlangs kwam je boek *Chateau de Provence* uit – nog gefeliciteerd! Het schrijven en publiceren van een boek is hard werken. Word het elke keer makkelijker voor je om een nieuw boek te schrijven, of blijft dit een uitdaging?

Het schrijven van een boek blijft een uitdaging. Ik ken inmiddels wel de valkuilen, dus dat scheelt. Maar hoe een verhaal zich ontwikkelt en wat de personages doen blijft altijd een verrassing. Daarbij leg ik voor mezelf graag de lat hoog, en vooral op een andere plek. Mezelf uitdagen is het ultieme schrijven.

***Chateau de Provence* is onderdeel van de Ik Vertrek-reeks. Kun je iets meer vertellen over hoe deze reeks ontstaan is?**

Deze reeks heeft zich inderdaad ineens aangediend. Nadat ik zelf al enige tijd in Portugal was, merkte ik wat dit vertrek met me doet. Terwijl iedereen jaloers was, dacht ik weleens: je zou eens moeten weten... Bij ons overheerst het geluk, de trots op onze prachtige plek en de dankbaarheid dat we dit mogen doen. Maar vertrekken naar het buitenland vraagt ook om afscheid nemen en alle zekerheden die je opgebouwd hebt achterlaten terwijl je er alleen maar onzekerheid voor in de plaats krijgt. Heimwee, problemen met de taal, cultuurverschillen, hard werken, allemaal zaken die op ons pad kwamen.

Verhalen moeten je als schrijver raken. Dit

leven raakt aan een oerangst (zekerheden loslaten en alleen komen te staan), wat natuurlijk hét thema is in verhalen. Juist omdat ik het aan den lijve heb ondervonden kan ik erover schrijven.

Maar deze serie is vooral leuk! Ik mag me verdiepen in andere culturen, andere landen. Het wordt geen zoetsappige serie van mensen die een Bed & Breakfast willen beginnen in een zonnig land.

Je vertrok in 2015 zelf naar het buitenland – gebruik je aspecten uit je leven in Portugal voor je boeken?

Natuurlijk! Er zijn zo veel verschillende redenen te bedenken waarom iemand uit Nederland wil vertrekken... Daar zitten oneindig veel thrillers in. Dit thema is op heel veel verschillende manieren in te vullen. Watch me! Ik zoek altijd een nieuwe uitdaging, zo zit ik nu eenmaal in elkaar. Anders zou het te voorspelbaar worden.

Is er een bijzondere reden waarom je koos voor de Provence als locatie voor je boek?

Ik hou van dat gebied. De lavendelvelden, olijfbomen, het lieflijke landschap, en dan in mijn hoofd al dat verhaal waarin de tegenstelling zit met een rauwe kennismaking. Die stond direct op één.

Weet je de bestemming van het volgende Ik Vertrek-boek al?

De volgende Ik-vertrek-thriller gaat naar Sicilië. Een compleet ander verhaal, en ook een minder lieflijke omgeving. Er staat al een stevig begin 'op papier'.

Betekent de Ik Vertrek-reeks dat je helemaal klaar bent met boeken schrijven over maatschappelijke misstanden?

Geen idee. Ik ben nu eenmaal zo onvoorspelbaar als het weer. Waargebeurde verhalen van slachtoffers, waar ik zelf een fictieve stempel op drukte, gaf erg veel voldoening. Het is voor mij een manier om verborgen leed zichtbaar te maken. Maar ik merkte ook dat sommige verhalen te lang in mijn hoofd bleven zitten. Er is echt veel heftige ellende in de wereld! De enige manier voor mij om erover te schrijven is om het binnen te laten komen, en me in te leven in hun situatie. Dat raakte me soms behoorlijk diep. Dus was het tijd om het roer om te gooien. Letterlijk. Geen idee voor hoe lang. Bovendien komen in mijn ik-vertrek-boeken ook maatschappelijke thema's voor, het zijn nu eenmaal verhalen over het echte leven.

Oorspronkelijk kom je uit Arnhem, je hebt gewoond in Wageningen. Mis je die plaatsen weleens? En in hoeverre hebben ze jou gevormd?

Ik mis de locatie niet zozeer, wel de mogelijkheden en vooral de mensen. Mijn

kinderen wonen in Wageningen, mijn moeder daar vlakbij en ook mijn vader kan ik vanuit Wageningen makkelijk bereiken. In Wageningen heb ik een groot deel van mijn leven gewoond, het is een universiteitsstad die het gemoedelijke karakter heeft weten te behouden en ook veel buitenlanders aantrekt. Even op de fiets naar de stad, de bioscoop of uit eten met mijn vriendinnen, dat mis ik zeker.

Je schrijft, maar doet ook veel aan schrijven gerelateerde dingen, zoals schrijftrainingen en -vakanties. Hoe kwam je tot de beslissing trainingen/cursussen te gaan geven? Leer je hier zelf ook dingen van? En kom je nog voldoende aan het schrijven zelf toe?

Ik geef al bijna tien jaar schrijftrainingen naast mijn eigen schrijfwerk. Tot 2015 werkte ik daarnaast aan de universiteit waar ik onderzoek deed, maar ook onderwijs gaf en studenten en promovendi begeleidde. Het lesgeven en coachen zit dus al heel lang in me. Deze stap was eigenlijk een logisch vervolg van mijn werk als schrijver. Waarbij ik vooral de praktische ervaring kan delen.

Of ik er zelf ook dingen van leer? Iedereen leert van wat er in je leven gebeurt, dus dat doe ik zeker ook van lesgeven. Niet zozeer van de schrijftechniek, maar wel van hoe mensen verhalen benaderen.

Mijn schrijftrainingen zijn inmiddels zo populair dat ik nu al (mei) voor een groot deel van het jaar vol zit. Dat is direct ook een grote valkuil: ik heb moeten leren om NEE te zeggen, zodat ik mijn eigen schrijftijd heel bewust kan bewaken. In mijn agenda staan dan ook grote rode kruizen in bepaalde periodes.

Wat is leuker, schrijven of lesgeven?

De afwisseling is het leukste. Als ik alleen maar zou schrijven, voed ik alleen mezelf. Dan mis ik de voldoening om anderen te mogen helpen. Dat helpen zit heel diep in me (vandaar het zichtbaar maken van verborgen leed). Als docent is het mijn missie om niet alleen de techniek over te brengen, maar vooral te helpen bij het toepassen van die techniek op de verhalen van de cursisten. Ik heb gemerkt dat dit het meeste helpt. Ik ben dankbaar dat ik deze beide zaken mag combineren.

Over je eigen schrijfproces: heb je een bepaald (dagelijks) schrijfritme? Een bepaald schrijfritme?

In een periode waarin ik zelf schrijf heb ik inderdaad een ritme: ik zit om 9 uur achter mijn computer en schrijf. Na 2 of 3 uur stop ik, ga bewegen, wandelen of gewoon mijmeren ergens op het land. Vaak schrijf ik dan in het tweede deel van de middag nog weer verder. Het verhaal groeit dan lekker in mijn hoofd.

Maar er blijven ook in mijn eigen schrijfperiode veel mailtjes te beantwoorden en zakelijke beslommeringen die iedereen wel zal herkennen als 'werk'.

Hoe ziet jouw werkplek eruit?

Ik heb geen vaste werkplek. In het voorjaar (begint in Portugal al in januari of februari) zit ik vaak in een van de schrijfhuisjes. Casa Calma is daarbij mijn favoriet, met prachtig uitzicht over de sinaasappelbomen. In de zomer zoek ik een koelere plek, dat is meestal de woonkamer. Ik heb voor mezelf methodes die me helpen om in mijn verhaal te komen, dus ik kan overal schrijven. Als het er maar niet te veel lawaai is.

Ben je een planner of zie je wel waar je terecht komt met je verhaal?

Ik ben een planner met vrijheid. Ik heb een eigen methode ontwikkeld die helpt om een plotstructuur te bouwen, maar die voldoende vrijheid geeft om intuïtief te schrijven. Die methode helpt me bij elk boek.

Natuurlijk leer ik deze methode ook aan mijn cursisten.

Wat doe je als je creativiteit even stopt, dus als je last hebt van writer's block?

Ik heb eigenlijk geen last van een writer's block, ook al kan mijn verhaal wel eens vastlopen. Ik weet inmiddels wel hoe ik mezelf weer uit een eventuele blokkade kan krijgen. Dat scheelt.

Lees je zelf graag? Heb je favoriete auteurs?

Ik lees zeker graag, maar te weinig naar mijn zin. Vaak zijn het ook boeken die ik nodig heb voor mijn research, maar ik probeer ook van elke Nederlandse collega in ieder geval een boek te lezen. Verder kijk ik vooral naar thema's, minder naar de auteurs. Ik hou niet van harde gewelddrillers, ook minder van detectives. De boeken die mij grijpen zijn vooral de verhalen waarin iets gebeurt wat iedereen kan overkomen. Uit het leven gegrepen.

Wat was voor jou een hoogtepunt van het afgelopen jaar?

Afgelopen jaar, dus 2017? Maar één hoogtepunt? Phoe... Ik ben een onwijs gelukkig mens, dus kiezen is lastig. Natuurlijk was er de uitgave van Blind date in januari met een prachtige boekpresentatie, maar zeker ook het boek dat ik samen met mijn vader schreef 'Kruimels zijn ook brood' dat in juni is uitgekomen, waardoor de band met mijn vader alleen maar dieper geworden is. En de beslissing om Ik vertrek thrillers te gaan schrijven in juni, het moment dat de verbouwing klaar was van onze nieuwe woonkamer na twee jaar wachten op de bouwvergunning, en het afstuderen van mijn jongste zoon (wat kun je als moeder toch trots zijn) mijn oudste die het zo goed doet op zijn stage, het zijn allemaal hoogtepunten.

Jan en ik hebben de gewoonte om aan het eind van de dag te delen wat het hoogtepunt van de dag is, zodat we blijven ervaren hoe goed we het hebben. Veel van die hoogtepunten zitten in kleine dingen, zoals een bijzonder vogeltje, het planten van een papajaboom, de rozen die in volle glorie tegen een blauwe lucht afsteken, of een compliment van een van de schrijvers die hier tijdens een schrijfvakantie of schrijfretreate zijn. Als we ons richten op de mooie dingen, is het altijd zonniger.

Deze vraag is optioneel: hoeveel lijken liggen er bij jullie in de quinta?

Ik zal eens in de vriezer kijken... (we ontdekten trouwens tijdens de verbouwing in een muur die we moesten slopen een mouw van een overall. Het bleek een lege mouw, maar ik moest wel meteen aan Chateau de Provence denken.

Tot slot nog een paar keuzevragen; je mag steeds een van de twee opties kiezen. Toelichten hoeft niet, maar mag wel (we willen natuurlijk *alles* weten).

- Koffie of thee? -> 's morgens koffie, 's middags thee
- Fado of Nederpop? -> Fado
- Hond of kat? -> De combinatie van twee honden en een kat is goud waard.
- Papieren boek of e-book? -> Noodgedwongen e-books, maar papieren boeken hebben nog steeds mijn voorkeur. Het is alleen altijd zo sjouwen met een koffer vol boeken.
- Blog of vlog? -> Blog, ik ben toch een echte schrijver.
- Boekenlegger of ezelsoor? -> Boekenlegger!! Zeker als die overheerlijk naar lavendel geurt.

 Marelle Boersma
SCHRIJVEN EN MEER

KIJK VOOR DE RECENSIE OP DE WEBSITE

OVER LES GEVEN EN BOEKEN SCHRIJVEN: HILDE VANDERMEEREN

De Vlaamse auteurs stonden in mei net even wat meer in de spotlight. Werd vorige week Sterre Carron aan een vragenuurtje onderworpen, nu is het de beurt aan **Hilde Vandermeeren!**

In *De toeschouwers* speelt het verhaal zich af op een internaat. Jij vertelt in je dankwoord dat je vroeger ook een aantal jaren in een internaat hebt gezeten. Hoe heb je deze periode ervaren?

Ik ben op internaat geweest tijdens de eerste drie jaren van mijn middelbare schooltijd. Dat was dus ongeveer van mijn twaalfde tot mijn vijftiende. Op zich viel dat wel mee, vooral door de sterke vriendschapsbanden die er toen zijn gesmeed. In die tijd was de school nog niet gemengd, er zaten uitsluitend meisjes. Nu is het onvoorstelbaar, maar internen hadden dus geen douche. We moesten ons wassen in een teil door water te halen met een lampetkan. We sliepen in zogenaamde 'chambretten'. Dat is een slaapzaal die onderverdeeld was in compartimenten, telkens afgescheiden door houten wanden en bereikbaar via een gordijn. Het klinkt nogal prehistorisch, maar ik bewaar daar wel goede herinneringen aan. We hebben ons goed geamuseerd.

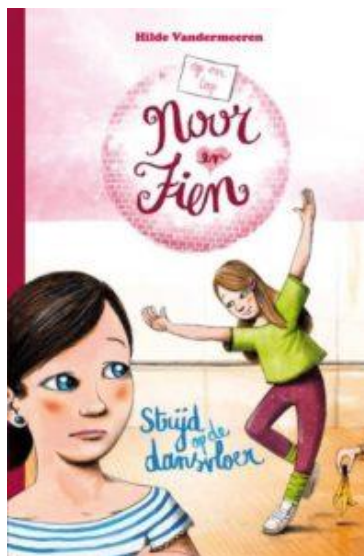
Ik begrijp dat je internaatperiode een reden was om dit in een van je thrillers te verwerken. Zijn je andere thrillers ook gebaseerd op onderwerpen waar je op een of andere manier mee te maken hebt gehad?

Mijn periode in het internaat was niet het uitgangspunt om 'De toeschouwers' te schrijven. Dat staat daar eigenlijk los van. Het internaat in het boek is fictief, maar wel geïnspireerd op twee bestaande internaten in Vlaanderen en Wallonië. Zoals in mijn boek beschreven, bestaan die uit een oud historisch gebouw, midden in de bossen. Een schitterende omgeving voor een thriller. Wat als het gevaar niet van buiten komt, maar al binnen zit? Wat mij wel geholpen heeft om een schoolomgeving te beschrijven, is mijn eigen ervaring als leerkracht. Ik heb 14 jaar lesgegeven aan de derde graad middelbaar en het zevende specialisatiejaar Kinderzorg. Maar opnieuw: de mensen en gebeurtenissen in mijn boek zijn daar niet letterlijk op geïnspireerd. Ik heb dat ook niet nodig. Ik heb nog nooit kennissen opgevoerd in mijn boeken. En ik hoef ook in mijn leven niet hetzelfde te hebben meegemaakt als mijn personages om iets te kunnen beschrijven. Gelukkig maar!

Hoe ben je ertoe gekomen om van het schrijven van kinderboeken over te stappen naar de thrillers, twee totaal verschillende genres?

Sinds mijn dertiende ben ik verslingerd aan spannende boeken: ik heb alles verslonden van Agatha Christie en las de spannende korte verhalen van Roald Dahl en Edgar Allan Poe. Zij hebben me geïnspireerd om later misdaadauteur te worden. Ik vind het een

fantastisch genre.

Je werkte voor je fulltime schrijfster werd in het onderwijs, mis je het werk? Of juist helemaal niet?

Ik heb altijd graag lesgegeven: ik had een goede band met mijn leerlingen en we hadden een leuke sfeer onder de collega's, maar schrijven doe ik nog liever dan lesgeven. Dus ik ben heel blij dat ik er mijn beroep van heb kunnen maken. Nu geef ik af en toe nog lezingen waardoor de vaardigheden als leerkracht toch weer aan bod komen, ik vind dat prima zo.

Ben je van mening dat je studie psychologie ertoe bijdraagt dat het je zo goed af gaat om personages zo goed neer te zetten?

Ik doe mijn best om de personages zo goed mogelijk uit te werken op psychologisch vlak en in hun onderlinge relaties. Ik ben in het dagelijkse leven en als auteur vaak bezig met

de vraag: 'Waarom doen de mensen wat ze doen?' Dat probeer ik in mijn boek geloofwaardig over te brengen. Wat mij als psycholoog ook enorm boeit is de manier waarop ons brein ons bedriegt. Klopt het wel wat we zien? Kan ik mijn eigen waarneming en gedachten wel vertrouwen? Die vraag speelt in veel van mijn boeken: gezichtsblindheid in *Als alles duister wordt*, narcolepsie in *Schemerzone* en een heel zeldzame aandoening in mijn nieuwe boek *Pas op voor de burens*. Daar gaat het over het syndroom van Capgras, waarbij patiënten in de waan verkeren dat een bekende uit hun omgeving vervangen is door een dubbelganger.

Waar gaat je eigen boekenvoorkeur naar uit?

Ik lees bijna uitsluitend spannende boeken en daarnaast informatieve boeken i.v.m. mijn research naar bepaalde onderwerpen.

Waar kunnen we jou 's nachts voor wakker maken?

Eerlijk gezegd liefst niet als het niet echt dringend is, want ik ben een slechte slaper (*lacht*).

Waar kan jij echt enorm van genieten?

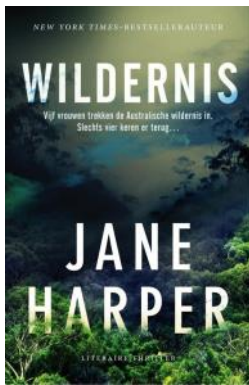
Van de kleine dingen van het leven: een terrasje doen, wandelen met de hond, een film bekijken, lezen en schrijven. Ik word daar rustig van en hoef niet per se avontuurlijke dingen te doen of mijn agenda vol te stouwen. Het recht op rust is een kostbare waarde geworden in onze druk-druk-druk-maatschappij, vind ik.

Rond mei kunnen we meestal een nieuw boek van je verwachten, is de druk hierdoor niet extra hoog om dat dan het verhaal af moet zijn?

Ik ben enorm gedisciplineerd als schrijfster en

(Vervolg op pagina 8)

ONLINE RECENSIES

Wildernis

De zeven zussen

Gij nu

Kies voor mij

Kies voor ons

Kies voor haar

Kies voor hem

De campus

De toeschouwers

Kleine zus

Het laatste uur

Herberekening

Stormwind

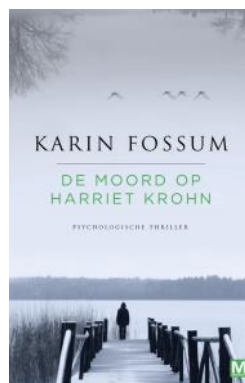
Het zusje van de buurvrouw

Keer niet terug

Nu even niet

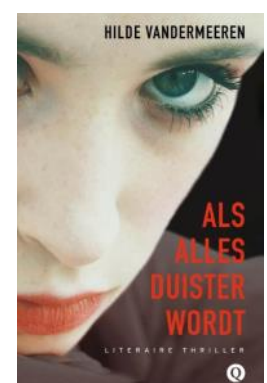
De moord op Harriet Krohn

De vrouw in de koelkast

Spiegel

Als alles duister wordt

(Vervolg van pagina 6)

volg een strikte planning. Eén boek per jaar werkt perfect voor mij, naast mijn hoofdredacteurschap voor een kinderkrant. Dit jaar verschijnen er uitzonderlijk twee boeken (in het najaar ook één, zie laatste vraag). Ik heb heel hard moeten werken en aan een haast 'moordend' tempo, maar het is me gelukt.

Hoe zit het met de ontwikkeling rondom de verfilming van *Stille Grond*?

Daar zijn ze vanuit het productiehuis Eyeworks Belgium mee bezig. Het is fantastisch en ook motiverend voor mij dat de filmrechten verkocht zijn. Tegelijk heb ik dat van in het begin met de nodige nuchterheid en geduld benaderd. Ik beseft dat een verfilming een project van lange adem is. Daar komt veel meer bij kijken dan in de boekensector. Bij verfilmingen duurt het vaak jaren voor een project gerealiseerd wordt, er moeten namelijk enorme budgetten gezocht worden voor de financiering. Ik heb er alle vertrouwen in hoe het verder zal verlopen en zodra er nieuws is, laat ik het natuurlijk weten.

Is er al een nieuwe thriller in wording voor komend jaar?

Eind mei verschijnt *Pas op voor de burens* bij uitgeverij Q (Singel Uitgeverijen). Dat is mijn zesde thriller bij deze uitgeverij en net zoals mijn vorige thrillers is het een standalone. De boeken kunnen dus allemaal los van elkaar worden gelezen. In *Pas op voor de burens* is de hoofdrol weggelegd voor een thrillerschrijfster! Ze woont in een straat met vier huizen en... vijf geheimen. Welke dat zijn, kunnen de lezers dus binnenkort allemaal ontdekken.

Zou je ooit met iemand samen een boek willen schrijven? En zo ja, met wie?

Dat is al gebeurd! Het was - en is nog altijd, want we zijn nog bezig - een leerrijke en toffe ervaring. Momenteel schrijf ik samen met de Antwerpse strafpleiter Walter Damen aan het eerste boek van een spannende trilogie over een Vlaamse advocate die zich afspeelt in Lissabon. De titel van onze eerste thriller als duo is *Grenzeloos*. Het boek verschijnt eind september 2018 bij de Vlaamse uitgeverij Van Halewyck.

IN GESPREK MET: BIANCA NEDERLOF

Enige tijd geleden spraken we met **Bianca Nederlof** over haar nieuwe boek *Ondenkbaar*.

Mochten er mensen zijn die niet weten wie jij bent: wie is Bianca Nederlof?

Ik ben 37 jaar en kom uit Papendrecht. Daar woon ik samen met mijn man en een derdehands zwart-witte kat die we Poes noemen. Na een niet zo logische loopbaan werk ik nu als zelfstandig redacteur. Daarvoor heb ik lange tijd in de gehandicaptenzorg gewerkt, maar wel in drie totaal verschillende functies, namelijk woonbegeleider, planner en beleidsmedewerker. Sinds 2015 ben ik elke dinsdagmiddag als taalvrijwilliger te vinden bij het Taalpunt in de bibliotheek. We helpen mensen die beter Nederlands willen leren door informatie en leer materiaal te geven en ze te koppelen aan taalcoaches. Het is leuk om te doen, ik ontmoet daarbij bijzondere mensen met allerlei culturele achtergronden.

Waar komt het idee voor *Ondenkbaar* vandaan?

Het eerste idee kwam een paar maanden na de ramp met de MH17. Ik vroeg me af hoe het zou zijn als je op zo'n vreselijke manier bijvoorbeeld in één klap je

ouders zou verliezen, zonder fatsoenlijk afscheid te kunnen nemen. Dit gegeven combineerde ik met een ander idee, een vrouw die getekend is door een 'pestverleden'. Uiteindelijk was het lastig om de echte ramp met de MH17 voor mijn verhaal te gebruiken. Ik moest me aan de feiten houden en bovendien voelde het alsof ik een verhaal 'pikte'. Daarom heb ik een fictieve aanslag gebruikt. Twee jaar geleden was er een dreiging dat er iets bij de Gaypride in Amsterdam zou kunnen gebeuren. Dat heb ik als uitgangspunt genomen.

In eerste instantie schreef ik alleen vanuit hoofdpersoon Evelien, afgewisseld met de dagboekfragmenten van Lieke. Toen ik wat verder was met schrijven, kwam ik erachter dat het noodzakelijk was om ook het derde belangrijke personage, Ralf, een eigen stem te geven. Die drie personages wisselen elkaar dus steeds af, zij hebben (bewust of onbewust) invloed op elkaars leven.

Ongrijpbaar werd goed ontvangen, zeker gezien de nominatie voor de Schaduwprijs. Hoe moeilijk is het dan om een tweede thriller te schrijven? Om daaraan te beginnen? Ligt die lat heel hoog of leg je die zelf hoog?

Dat was best lastig, het staat ook wel bekend als 'tweedeboeksyndroom'. Ik was nog maar net begonnen met schrijven aan *Ondenkbaar* toen mijn debuut *Ongrijpbaar* werd genomineerd voor de Schaduwprijs. Daardoor kwam de lat voor het volgende boek ook hoog te liggen, lezers hebben dan toch verwachtingen.

Het heeft even geduurd voordat *Ondenkbaar* het licht zag, hoe kwam dat?

Naast het 'tweedeboeksyndroom' had ik het ook druk met een nieuwe baan, mijn redactiewerk en een verbouwing en verhuizing. Ik heb dan ook met flinke tussenpozen gewerkt aan het manuscript. In eerste instantie stond het boek gepland voor juni 2017, maar toen ik in februari de eerste reacties van proeflezers terugkreeg, besepte ik dat er nog veel werk aan het boek was. Daar wilde ik de tijd voor nemen, want ik zag zelf ook dat er verbeterpunten waren. In de zomer en het najaar van 2017 heb ik flink herschreven, veel weggegooid, maar nog meer erbij geschreven. Tot ik tevreden was met het eindresultaat.

Je schrijft verschillende genres. Welke is je favoriet?

In het schrijven voor kinderen vind ik het leuk om te spelen met fantasy-elementen. Een tijdreis, een magische poort naar een land met fantasiewezens, dat soort dingen. Hoewel ik ook meer realistische verhalen heb geschreven, zoals over een bosbrand in Australië.

Het is denk ik juist de afwisseling van de kinderverhalen, korte verhalen en thrillers, dat het voor mij interessant blijft om te schrijven. Ik zou ook heel graag nog een dystopische YA willen schrijven, of een satirische roman voor volwassenen.

Wie is je favoriete schrijver? Heb je een groot voorbeeld?

Ik heb niet specifiek één auteur van wie ik fan ben, maar als ik een aantal namen mag noemen zijn dat John Boyne, Jonathan Safran Foer, Haruki Murakami, Carlos Ruiz Zafón.

Wat lees je zelf graag?

Sinds ik zelf schrijf ben ik een enorm kritische lezer geworden. Natuurlijk 'lees' ik boeken die ik redigeer, maar daarnaast probeer ik de laatste tijd ook weer vaker 'gewoon' te lezen. Gek genoeg bijna geen thrillers, dat heb ik vroeger wel veel gedaan. Nu lees ik graag romans, of jeugdboeken. En graphic novels vind ik heerlijk, dat is weer een totaal andere leeservaring.

Wat is het laatste boek dat je gelezen hebt?

Syntopia van Tanja de Jonge. Een jeugdboek over een utopische stad, waar iets erg vreemds aan de hand is.

EEN NIEUWSGIERIGE VERHALENVERTELLER: PIET BAETE

In het kader van de Vlaamse maand stelden wij de Vlaamse auteur Piet Baete een aantal vragen:

Wie is Piet Baete?

Een nieuwsgierige jongen die bezeten is door schoonheid. Die verhalen wil vertellen om zichzelf nog beter te begrijpen. Alles draait voor mij om de essentie. Wat doen we en waarom? Dat thema komt altijd terug in mijn werk.

Hoelang wist je al dat je schrijver wilde worden?

Rond mijn zestiende. Toen begon ik teksten te schrijven voor het bandje waar ik in speelde. Ik merkte al snel dat ik een betere schrijver dan muzikant was. Voor mij zijn de echte schrijvers al op jonge leeftijd bezig met hun passie.

Waar sta je liever voor de schermen of achter de schermen?

Ik werk graag in de schaduw. In mijn bandje was ik ook geen frontman, maar de pianist die de nummers schreef en een ander de spotlights gunde. Ik hou niet van te veel aandacht.

Wat is je lievelingsgenre om te schrijven?

Misdaad en jeugdreeksen. Een vreemde combinatie zou je denken, maar er zijn veel schrijvers die zich hier aan wagen. Denk maar aan Bavo Dhooghe of – één van mijn idolen – Roald Dahl.

Werk je liever aan een film of aan een boek?

Een boek is intiemer. Je kunt er jezelf veel harder in verdiepen en de personages zitten dichterbij op je huid. Dus altijd: boek.

Is het schrijven van filmscenario's veel anders dan boeken schrijven en wat zijn dan de verschillen?

Scenario's zijn visueel. Je schrijft op wat een regisseur op beeld kan zetten, in combinatie met wat de karakters zeggen. Anderzijds: ik schrijf mijn boeken ook wel op die manier. Je ziet het hele verhaal als een film aan je voorbij trekken.

Het laatste woord is herschreven op Facebook (dat was echt top). Heb je daarna gemerkt dat je beroemder bent geworden of is dit weer afgezwakt?

Ik heb er veel reacties op gekregen. De mensen vonden het een origineel initiatief. Maar ik heb het gevoel dat de meeste mensen niet meer de tijd vinden om een boek te lezen en er zich in onder te dompelen. Heel jammer, maar het is wat het is.

Hoe ervaar je negatieve kritiek als iemand je boek waardeloos vindt (kan ik me niks bij voorstellen trouwens)?

Ik heb geleerd om dat naast me neer te leggen. Iedereen heeft recht op een mening, ook al begrijp ik die soms niet. Ik kan alleen maar mijn best doen om een boek af te leveren dat ik de moeite waard vind. De rest heb ik niet in de hand.

Je hebt in Amerika gestudeerd is er nooit de behoefte geweest om daarnaar terug te keren om er te gaan wonen?

Los Angeles is niet de fijnste plek op aard, dus wil ik er zeker nooit wonen. Maar ik voel wel een band met de States. New York is al meteen een heel ander verhaal. De mensen zijn er vriendelijker dan in L.A. Ik heb het goed in Boeichout. Het is een heerlijke plek om te wonen en een prima uitvalsbasis om nog zoveel andere plekken te ontdekken. Reizen zit me in het bloed.

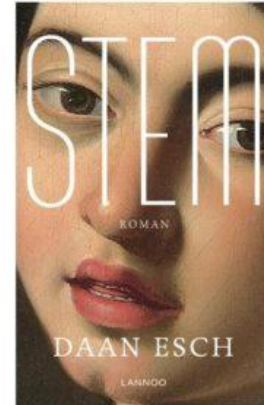
Waar haal je je inspiratie vandaan?

De moeilijkste vraag voor een schrijver. Het eerlijke antwoord is dat we het zelf niet weten. Inspiratie komt en je weet niet hoe of waarom. Maar goed, ik haal wel wat inspiratie uit documentaires, biografieën. Maar vooral denk ik dat schrijvers

op een iets andere manier naar de werkelijkheid kijken en die vorm proberen te geven. Orde in de chaos brengen.

Lees je zelf ook graag en zo ja, wat?

Voornamelijk biografieën. Fictie is – vreemd genoeg – minder aan mij besteed. Meestal vind ik het niet echt goed geschreven. Dan kijk ik liever een reeks of een film.

Wat is het laatste boek dat je las?
Stem van Daan Esch. Die man heeft een schitterende stijl. Heel barokkig, maar fenomenaal.

Op welk boek van jezelf ben je het meest trots?

Mijn laatste **Het Laatste Woord**. Met kop en schouders mijn beste.

In wat voor een soort omgeving werk je het liefst?

Stilte. Dus 's avonds en 's nachts. Dan word je niet gestoord en staat de wereld heel even stil. En komt er een andere wereld tot leven: die van de personages in je hoofd. Als je luistert naar wat zij te vertellen hebben, dan schrijf je een oprecht en waarachtig boek. Als schrijver moet je niet te veel willen sturen. Je moet vooral luisteren en dan opschrijven. Zo mooi en echt mogelijk.

INTERVIEW: CHRIS MCGEORGE

Op 13 mei jl. was **Chris McGeorge** voor een kort bezoek in Nederland. **Uitgeverij L.S.** organiseerde een live leesclub voor zijn debuut *Tik Tak* en samen met 34 andere thrillerliefhebbers was Miriam (haar recensie komt deze week online) te gast in het Mercure Hotel te Amsterdam. Chris werd geïnterviewd en hij besprak samen met de deelnemers zijn boek. Een ontzettend leuke middag! Vanaf 29 mei 2018 is *Tik Tak* voor iedereen verkrijgbaar in de boekhandel en Thrillers & More nam contact op met Chris: 'Mogen we je nog wat vragen stellen?'. Chris reageerde heel enthousiast en het resultaat lees je hieronder!

Ten eerste van harte gefeliciteerd met het verschijnen van je misdaadthrillerdebuut! Je bent vast helemaal in de wolven. Is het besef al een beetje tot je doorgedrongen of moet je jezelf nog af en toe knippen om zeker te weten dat je niet droomt?

Het is vooral vreemd, denk ik. M'n hele leven heb ik naar dat moment toegewerkt, en dan komt het moment - de boekpublicatie - het gebeurt en het is geweldig, maar daarna gaat het leven gewoon weer door. Ik zeg niet dat ik niet trots ben, en ik ben zo ontzettend dankbaar aan iedereen en voor alles wat er gebeurd is. Maar de dag daarna komt, en je begint te werken aan Boek 2, je gaat nadenken over Boek 3 (want je hebt een contract voor twee boeken, dus je moet alvast gaan nadenken over het volgende contract).

Het allerleukste was denk ik de reactie op het boek in Engeland en Nederland, hoe enthousiast mensen waren over iets dat ik heb verzonnen. Mensen hebben hun

eigen theorieën, meningen en favoriete personages. Dat is denk ik wat mij enthousiast maar ook bescheiden houdt op deze ingeslagen weg.

Aangezien we nog niet veel over je weten: wie is Chris McGeorge? Vertel ons alles over jezelf (of, nou ja, wat je zelf kwijt zou willen dan)

Ik ben 26. Ik woon op het moment thuis bij mijn moeder, in het noordoosten van Engeland, met twee katten, vier cavia's en een hamster! Wat media betreft houd ik van alles dat 'high concept' is, of dat zelfs maar een beetje afwijkt van de norm - alles dat ernaar streeft uniek te zijn. *Guess Who/Tik Tak* is mijn debuut en wordt op dit moment in twaalf landen verkocht.

Onlangs heb ik een tweejarige universitaire opleiding in Londen afgerond, puur gericht op het misdaadgenre. Ik besloot via de Master Creatief Schrijven (Crime/Thriller) aan de City University [of London] te proberen gepubliceerd te worden. *Tik Tak* heb ik als mijn eindproject geschreven! Daardoor werd ik eerst opgemerkt door een vertegenwoordiger, vervolgens door een uitgever!

Waar kwam het idee voor *Tik Tak* vandaan?

Tik Tak was letterlijk een uitdaging die ik mezelf stelde: zou iemand, ik, een moordmysterie kunnen schrijven dat bijna uitsluitend in één ruimte plaatsvond. Als zo'n idee in me opkomt, raak ik ontzettend enthousiast over wat ik daar allemaal mee kan doen. Ik wist dat dit een van de moeilijkste verhalen zou worden die ik ooit verteld heb en daarom deed ik het ook. Ik streef ernaar mezelf te verbeteren en dingen te ondernemen die me een betere schrijver zullen maken. De beperkte setting van *Tik Tak* kwam eerst, daarna kwamen de personages - hoewel het personage Morgan Sheppard al volledig gevormd was in een ander verhaal waaraan ik was begonnen. Toen ik Sheppard in die hotelkamer plaatste, viel alles op z'n plaats!

Is schrijven iets dat je altijd hebt willen doen?

Schrijven is denk ik niet het juiste woord, maar ik heb altijd verhalen willen vertellen. Als kind maakte ik mijn eigen stripboeken en de eerste tien jaar van mijn leven wilde ik computeranimator bij Pixar worden (ik hou van *Toy Story*). Ik deed een opleiding Productie voor Film, met specialisatie in schrijven en regisseren. Na de stress van een film maken te hebben ervaren, besefte ik dat ik eigenlijk alleen maar boeken wilde schrijven. Bij films voelt het alsof je heel coöperatief bezig bent, en dat is super, maar een roman is veel persoonlijker. Oké, mijn redacteur en mijn vertegenwoordiger hebben veel input gehad, maar als ik een exemplaar van *Tik Tak* oppak, weet ik dat ieder woord van mij is.

Ik vond het nogal een prestatie, een verhaal schrijven met een handjevol personages die samen vastzitten in één ruimte, en dat verhaal interessant houden. Was het een moeilijk verhaal om te schrijven?

Het grootste probleem met het schrijven van een verhaal dat zich in een hotelkamer afspeelt, is dat er niet veel ruimte is. Er zijn zes mensen, dus ik moest op ieder moment weten en bijhouden waar iedereen was. En dan moest ik denken aan dingen als, 'wanneer iemand in een hoekje iets zegt (of fluistert, zelfs), wie hoort het dan en wie reageert erop?'. Uiteindelijk voelde het als de choreografie voor een toneelstuk, alsof ik de personages moest vertellen wat hun volgende stap was en moest zorgen dat niemand tegen elkaar op zou botsten!

Foto: uitgeverij Luitjningh Sijthoff

Wie is je favoriete personage uit het boek? Wie was het leukste om te verzinnen en waarom?

Ik denk dat de hoofdpersoon, Morgan Sheppard, mijn favoriet is. Hij is een onaangenaam persoon, en lezers lijken erover verdeeld te zijn of ze hem sympathiek vinden of niet. Dat is precies wat ik met dit personage wilde bereiken. Alle nare dingen die in het boek gebeuren, worden (op de een of andere manier) door Sheppard veroorzaakt en ik wilde onderzoeken hoe een man in elkaar steekt die om alle verkeerde redenen in het middelpunt staat.

Hoeveel van jezelf (of mensen die je kent) stop je in je personages?

Ik denk dat er een beetje van mezelf in elk van hen zit, maar ik vind het moeilijk daar antwoord op te geven, omdat ze allemaal zo dicht bij me staan. Ik heb twee jaar met ze doorgebracht en hen op hun beste en hun slechtste momenten meegemaakt. Wanneer je een personage dat je hebt verzonnen ziet groeien en veranderen, is het moeilijk om niet iets van jezelf in hen terug te zien. Soms voelt het alsof Tik Tak gewoon een manier was om bepaalde delen van mezelf met elkaar in botsing te kunnen laten komen.

Plot je het verhaal van tevoren uit om het daarna op te schrijven, of laat je je door het verhaal meenemen naar waar het zelf heen wil?

Wanneer ik begin met schrijven, weet ik altijd het begin en het einde van het verhaal, maar ik weet niet per se wat er tussendoor gebeurt. Het is belangrijk om te weten waar je zult eindigen – personages zijn aan het begin 'hier' en aan het einde 'daar', en het is mijn taak om de lijnen tussen die twee punten te verbinden. Waar de lijnen onderweg zoal heen gaan, weet ik echter niet. Om een voorbeeld te noemen: in mijn tweede boek is er een grote onthulling (een uitleg

over hoe iets absurds kon gebeuren) en wanneer ik begin te schrijven, heb ik geen flauw idee hoe het gebeurd is. Dat is ontzettend spannend (en doodeng) voor me, en hopelijk komt er iets van dat gevoel terug in wat ik schrijf.

Heb je een bepaalde schrijfroutine? Of ga je gewoon zitten en schrijven maar? Draai je harde muziek of moet het juist doodstil zijn?

Ik dacht echt dat ik geen routine had, maar ik denk nu dat het misschien met ieder boek anders is. Tik Tak schreef ik vroeg op de ochtend. Ik stond op en ging naar een koffieshop tot een uur of twee 's middags. Mijn tweede boek, Now You See Me, schreef ik bijna uitsluitend midden in de nacht, met Netflix op de achtergrond. Ik heb altijd iets van achtergrondgeluid nodig gehad, of het nu muziek of geroezemoes is, maar Netflix is een

nieuwe voor me. Sommige van m'n beste schrijfsessies van de afgelopen maanden vonden plaats om elf uur 's avonds en dan had ik Spider-Man: Homecoming aan op de achtergrond.

Wie zijn je favoriete auteurs en waarom?

Sarah Lotz schrijft fantastische high-concept thrillers met een bovennatuurlijk randje. Haar boeken, The Three (De Drie), Day Four (De Vierde Dag) en The White Road zijn een paar van mijn favoriete boeken allertijden. Ik heb als kind elke Stephen King verslonden (mijn favoriet is Needful Things). Natuurlijk zijn Agatha Christie en Arthur Conan Doyle ontzettend belangrijk voor mij als auteur en voor wat ik wil bereiken. En tot slot, wat moderne misdaadficte betreft, Erin Kelly.

Welk boek was veruit het beste dat je ooit hebt gelezen?

Eén boek is moeilijk! Wat moderne fictie betreft, denk ik dat ik wel voor De Verborgen Geschiedenis van Donna Tartt moet gaan. Dat is volgens mij het enige boek dat ik ooit gelezen heb dat ik echt perfect vond en het enige boek waar ik, zodra ik het uit had, meteen opnieuw in ben begonnen. Wat klassiekers betreft, Moord in de Oriënt-Expres van Agatha Christie. Toen ik die gelezen had, begon ik erover na te denken om zelf te gaan

schrijven, en vroeg ik me af of ik ook zo'n geweldig verhaal vertellen kon. Dus dat zijn er twee – als ik echt moet kiezen, ga ik waarschijnlijk voor Christie.

Wat maakt een thriller een goede thriller?

Een thriller moet de lezer verrassen, een gestaag ritme aanhouden, en een overtuigende richting hebben. Ik denk dat een goede thriller een sfeer moet creëren waar alles op ieder moment kan veranderen – een sfeer waar niemand veilig is.

En last but not least: waarom moeten we allemaal Tik Tak gaan lezen?

Nou, ten eerste ontzettend bedankt dat jij het boek überhaupt wilde kopen! Ik denk dat Tik Tak een boek is waarbij plezier de belangrijkste factor is. Het is complex, meerlagig, en de personages hebben constant veranderende en groeiende beweegredenen. Het verhaal gaat niet per se in de richting die je verwacht. Boven alles hoop ik gewoon dat iedereen ervan geniet! Want ik heb ervan genoten het te schrijven!

KIJK VOOR DE RECENSIE OP DE WEBSITE

LEESCLUBS

De Thrillers & More Leesclubs Preta (Sterre Carron, uitgeverij Witsand) en Operatie Hanokmin (Ronnie Rokebrand, uitgeverij LetterRijn) zijn bijna ten einde.

Wat vonden de deelnemers voor en tijdens het lezen.

LEESCLUB: Tijdens het lezen

Terwijl ik van tevoren dacht dat het thema niet geheel mijn smaak zou zijn, merk ik dat ik toch het verhaal wordt ingezogen.
Alexander Roessen

Wat ik vooral heel fijn vind zijn de korte hoofdstukken.
Claud van Gorp

De schrijver kan wel degelijk mooi schrijven, maar ik wordt steeds uit het verhaal gehaald door teveel, en in mijn beleving, overbodige beschrijvingen.
Suzanna Esther

Vind het al knap dat de schrijver de verschillende achtergronden (van landen/stammen) op een korte manier belicht. Het verhaal bouwt tot zover goed op met een prettige schrijfstijl.
Haleen van der Velde

T&M Leesclub Preta: Tijdens het lezen

Zoals alle andere boeken van de reeks zit je vanaf het begin mee in het verhaal. Het lijkt alsof ik mee in het politieteam zit en oude collega's tegenkom!
Haha 😄
Ik vind boze Rani echt geweldig!! 😄
De schrijfstijl is en blijft geweldig, gedetailleerd, die lekkere gruwelijke details. Het zijn net die details die me tot op het puntje van mijn stoel drijven.
Benieuwd hoe de puzzelstukjes deze keer weer op hun plek gaan vallen. - Kim

Pff wat een verhaal, ik wil weten hoe de puzzel zal vallen. Rani is toch wel weer mijn lievelingspersonage. Maar ook Bert, wat is er aan de hand? De titel is ook al duidelijk voor me. Wanneer komt boek 11??? - Lieselotte

Zoals ik al eerder schreef is dit boek de eerste uit de reeks die ik lees. Dit is overigens geen probleem, je stapt zo in de wereld van Rani. Het leest erg vlot en het verhaal is spannend. De saai gedrukte stukjes van de mogelijke dader (?) maakt het erg mysterieus en afwisselend. Wel kon ik bij de eerste 2 saai gedrukte stukken niet helemaal volgen, over wie gaat het en wat heeft dit met de rest van het verhaal te maken? Later werd het me pas duidelijk. - Ilse

Ik herken duidelijke Sterre's gekende stijl, bijzonder gedetailleerd, al mocht dat nu op sommige plekken iets minder uitgesproken zijn (geen problemen met gruwelijke details, maar ik denk dat ze niet altijd echt nodig waren). Anderzijds moet ik toegeven dat het net die details zijn die van Sterre's boeken de enige maken die mij de stuipen op het lijf kunnen jagen, liever geen onbekende geluiden rond het huis wanneer ik aan het lezen ben 's avonds laat hoor 😊. - Cindy

Leesclub: voor het lezen

De titel en de subtitel maakt je benieuwd naar het verhaal en zorgt ervoor dat je de achterkant gaat lezen.
Nathalie Alie Bottinga

Als ik iets langer naar het boek zou kijken, zou de subtitel me wel weer aanspreken en dan misschien wel.
Marianne Cramer

De combinatie van de rose lucht met de bebossing is een beetje apart maar wel intrigerend.
Ine van Erp

De afbeelding van het 'oerwoud' zou mij eerder doen denken aan een soort 'Indiana Jones' of een meer Aziatisch verhaal en het lezen van de achterflap verraste mij dus.
Suzanna Esther

De cover vind ik een typische Sterre Carron cover. Een jong meisje crop... Past volledig in de Rani Diaz reeks.
Zou ik het boek opnemen in de winkel? Ja, omdat het me nieuwsgierig maakt naar het vervolg van de reeks.
Lieselotte

Ik lees voor het eerst een boek uit deze reeks. De cover is mysterieus. Ik verwacht een vrouwelijke hoofdpersoon die rare dingen gaat meemaken. Verder heb ik vrij weinig verwachtingen van het boek en de schrijfster omdat ze voor mij helemaal nieuw zijn. Ik ga er dus blanco in. Ik ben erg benieuwd en ik heb er zin in!! - Ilse

Mijn verwachtingen naar Preta zijn hoog. Na alle boeken terug gelezen te hebben, zie je in elk deel Sterre groeien. Je ziet ook dat ze echt haar hart & ziel hierin steekt. Zieh verdiept om haar boeken zo echt mogelijk te maken. Het einde van Preta vond ik geweldig, dus ik hoop op een nog gruwelijker boek. - Kim

Tja... ik ben fan van de boeken van Sterre dus hij zou sowieso mee naar huis gaan. Ik vind echter deze cover niet mooi. Het zou niet mijn keuze zijn. - Leontine

Ik ben al van in het prille begin fan van Sterre en Rani Diaz. Het volgende boek uit de reeks lezen is dus vooral ook logisch. Ik kan niet wachten om eraan te beginnen. Uiteraard brengt dat verwachtingen met zich mee, maar elk verhaal kan meer of minder aanspreken. Ik ben al lang blij als ik opnieuw echt spanning kan VOELEN, want deze reeks is één van de weinige die dit bij mij teweeg kan brengen (ik ben vooral een non-fictie-lezer op een drietel auteurs na). - Cindy

T&M Leesclub Preta: Voor het lezen

AUTEUR VAN DE MAAND JUNI: INGRID OONINCX

1 juni verschijnt bij uitgeverij **De Crime Compagnie** *Pretty boy* van **Ingrid Oonincx**. De boekpresentatie vindt vanavond plaats in Tilburg, Thrillers & More is erbij.

Wie is de man die naast je slaapt?

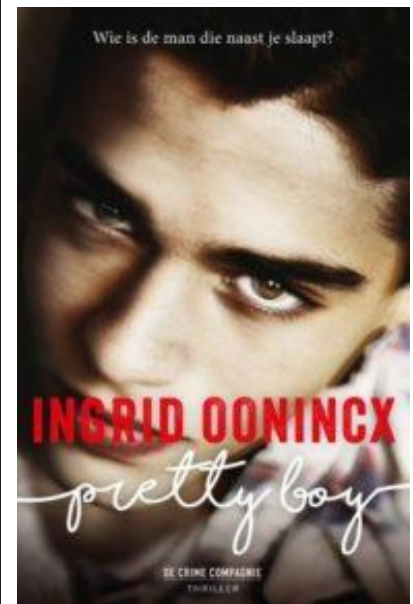
Wanneer Hannah de geheimzinnige Jack ontmoet, denkt ze dat ze de ware heeft gevonden. Maar waarom doet hij zo vreemd als er een kind vermist wordt in hun omgeving? En waarom vertelt hij nooit iets over zijn jeugd in Canada? Hannah's onwrikbare vertrouwen in haar echtgenoot begint te wankelen. Als hun eigen zoon verdwijnt, ontdekt Hannah de ijzingwekkende waarheid over de man van wie ze zielsveel houdt.

Over de auteur

Ingrid Oonincx (Baarle-Nassau, 1968) publiceerde bij The House of Books vier goed ontvangen thrillers: *Nickname*, *Botsing*, *Sluipweg* en *Medicijn*. Oonincx studeerde journalistiek en is communicatieadviseur bij Fontys Academy for Creative Industries in Tilburg.

De maand juni staat bij Thrillers & More in het teken van het werk van **Ingrid Oonincx**.

De komende weken plaatsen we recensies van *Pretty boy* en eerder verschenen werk, houden we een winactie en lees je het verslag van de boekpresentatie.

DEBUUT VAN DE MAAND JUNI: SAMANTHA STROOMBERGEN

Het debuut van de maand juni is *De witte kamer* van **Samantha Stroombergen**.

Haar psychologische thriller verschijnt 5 juni bij uitgeverij **Boekerij** en zal 8 juni worden gepresenteerd in **boekhandel De Kler** in Leiden.

Een ijzersterk, spannend thrillerdebuut van een nieuw Nederlands talent

In een park in Leiden doet een wandelaar een schokkende vondst: een uitgemergeld lichaam met het cijfer 5 in zijn buik gekerfd. Rechercheur Léon Coeur is direct gefascineerd: het slachtoffer was journalist bij een bekend opinietijdschrift, verdween enkele maanden daarvoor en liet een afscheidsbriefje achter. Léon is geschorst vanwege een schietincident en moet zich eigenlijk gedeisd houden, maar ziet deze moordzaak als zijn kans om te bewijzen dat zijn team hem nodig heeft. Hij besluit de hulp in te roepen van zijn nichtje Hanna, die criminologie studeert. Als blijkt dat de journalist is onderworpen aan een wrede Midden-Oosterse marteltechniek, opsluiting in een volledig

witte kamer, vermoeden ze dat hij te veel wist over de recente terroristische aanslag in Amsterdam. Was hij een complot op het spoor? Zou het kunnen dat de werkelijke dader van de aanslag niet de vluchteling was die samen met de bom tot ontploffing kwam? Stukje bij beetje komen Léon en Hanna dichterbij de angstaanjagende waarheid.

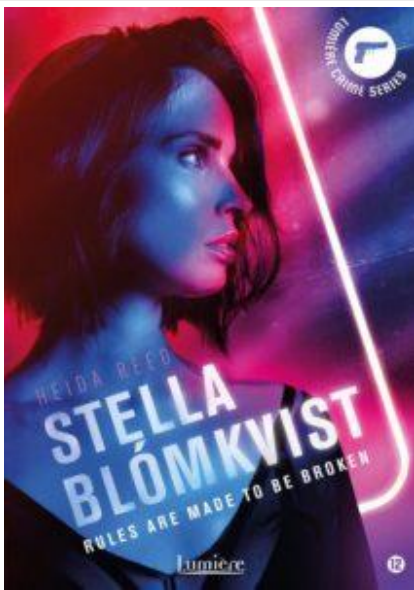
Over de auteur

Samantha Stroombergen (1990) studeerde Nederlands en journalistiek aan de Universiteit Leiden. Ze werkt als copywriter op de Digital Content-afdeling van KLM. Daarnaast is ze recensent bij *Hebba*, met als specialisatie thrillers.

Gedurende de maand zullen er bij Thrillers & More diverse recensies verschijnen, doen we verslag van de boekpresentatie, houden we een te gekke winactie, spreken we met Samantha en plaatsen we een column van Samantha zelf.

THRILLERS & MORE AT THE MOVIES

Titel: Stella Blómkvist
 Naam regisseur: Óskar Thór Axelsson
 Jaar van uitkomst: 2018
 Belangrijkste acteurs: Heida Reed, Jóhannes Haukúr Jóhannesson, Sara Dögg Asgeirsdóttir
 Genre: Crime
 Seizoen: 1
 6 afleveringen van 45 minuten

Glossy Neo Noir

Stella Blómkvist is geen doorsnee advocaat. Ze is slim en meedogenloos, heeft een duister verleden en houdt van seks, whisky en makkelijk geld. Ze neemt bij voorkeur gevaarlijke zaken aan en houdt zich niet aan de regels, behalve als die voor haar voordelig uitpakken. Met haar morele souplesse en sympathie voor de underdog is ze steeds de juiste persoon op de verkeerde plek en tijd. Stella wordt ingehuurd om de kleine crimineel Sæmi te verdedigen. Hij is opgepakt terwijl hij onder het bloed bij het lijk van Halla stond, de assistente van de IJslandse premier. Iedereen is ervan overtuigd dat het een uitgemaakte zaak is, maar al snel belandt Stella in een gewelddadige politieke samenzwering met China die de toekomst van IJsland bedreigt.

Na het zien van de duistere, koude en besneeuwde serie *Trapped*, die ook in IJsland speelt, verwachtten we eigenlijk een soortgelijke setting in *Stella Blómkvist* te zien. Niks is minder waar. In deze serie wordt een totaal ander beeld van IJsland

geschetst, nog steeds koud, maar zonder sneeuw en ijs. Daarnaast speelt deze serie zich grotendeels in een stad af en niet in een afgelegen dorpje, afgesneden van de buitenwereld. Leuk om nu dus juist de andere kant van IJsland eens te zien. Daarnaast een heldere setting voor deze serie waar veel gebeurt, goed gekozen. Door het prima camerawerk wordt dit alles ook goed in beeld gebracht en ontstaat er een herkenbare setting die gedurende de serie regelmatig terugkomt.

Het is een vrij ruige serie, waar het gebruik van drank en drugs met daarnaast de nodige seks zeer zeker niet geschuwd wordt. Dit blijkt ook direct uit de openingsscene van de serie, hiermee is de toon gezet en weet je als kijker direct dat dit niet de laatste scene zal zijn. De seksueel getinte fragmenten worden met regelmaat aangeboden aan de kijker. Toch blijft het passend binnen de serie, nergens wordt hierin enorm overdreven of te expliciet weergegeven. Het past gewoon binnen het karakter van de serie en de rollen die gespeeld worden door de acteurs. Daarnaast vormt het ook een (vrij groot) deel van het plot en de reden waarom Stella wordt ingeschakeld.

Heida Reid (Stella Blómkvist) is een uitstekende keuze geweest om de hoofdrol te vertolken in deze crimeserie. Het is een mooie, jonge vrouw die perfect past binnen de beeldvorming van een advocaat die het niet zo nauw neemt. Ze drinkt graag een Johnny Walker en steekt daar het liefst een sigaretje bij op. Ze houdt van seks en het maakt niet uit of dat met een mannelijke of vrouwelijk partner is. Haar beste vriendin Gunna is een echte computernerd, qua gedrag een beetje vergelijkbaar met Lisbeth Salander, qua uiterlijk totaal niet. Houdt zich bezig met alles wat met computers en games te maken heeft en kijkt graag naar Star Trek. De introverte Gunna is een mooie toevoeging bij de extraverte Stella, ze vormen een goed koppel. De ene regelt en onderzoekt alles in de buitenwereld, de andere juist via de digitale wegen, darknet, hacken enzovoorts.

Per zaak die Stella behandelt worden er twee afleveringen besteed aan de uiteenzetting van en onderzoeken naar de zaak. Stella krijgt het voor elkaar om

negen van de tien keer op het verkeerde moment op de verkeerde plaats te zijn, waardoor ze steeds weer betrokken raakt bij moord, corruptie, drugshandel en mishandeling. Ondanks dat probeert ze toch altijd bij zichzelf te blijven en te doen waarvan zij denkt dat het juiste is. Er is één rode draad door het gehele seizoen, namelijk de blauwe tas in combinatie met de politieke kwesties met China.

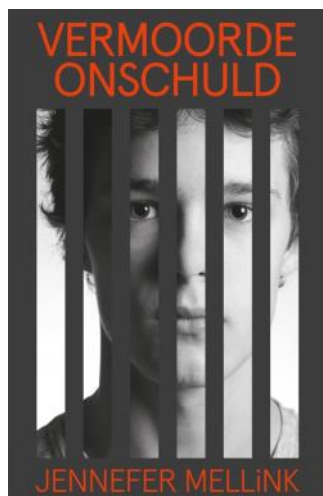
Geconcludeerd kan worden dat *Stella Blómkvist* een boeiende serie is waarin veel verschillende elementen verwerkt zitten. Goede setting met de juist gekozen acteurs die hun rollen overtuigend neer weten te zetten. Seks, drugs en alcohol worden veelvuldig gebruikt om onderlinge verhoudingen uiteen te zetten. De rode draad die gedurende elke aflevering steeds wat aandacht krijgt lijkt aan het einde te zijn afgerond. Ondanks dat is de slotscene een scene die nog heel veel mogelijkheden open laat voor een vervolg op deze serie.

Wij geven *Stella Blómkvist* 4 uit 5 sterren. Een spannende en leuke serie voor de crimeserie-/Scandifans. Let wel op, niet voor tere zieltjes en mensen die niet houden van een flinke hoeveelheid seksscenes in een serie.

Robin & Amanda

THRILLERS & MORE YOUNG ADULT

Vermoorde onschuld

Fataal spel

Jacht op het antiserum

Bloed en beenderen

NIET VOOR MIETJES—JO CLAES: RECENSIE

Titel: Het gevecht met de engel
Auteur: Jo Claes
Serie: Niet voor mietjes deel 2
Uitgeverij: Uitgeverij De Fontein
Publicatiedatum: 2018
Aantal bladzijdes: 174

Auteur

Jo Claes woont en werkt in Leuven. Met zijn thriller voor volwassenen won Jo onder meer de Gouden Strop en de Knack Hercule Poirot publieksprijs. **Het gevecht met de engel** is Jo's tweede jeugdthriller.

Achterflap

De klas van Matthias, Dante en Rani krijgt er twee nieuwe leerlingen bij: Linde en Soetkin, een tweeling. Dante wordt hopeloos verliefd op Linde. Zij ziet meer in Matthias, wat Rani jaloers maakt. Op school is een groot feest met onder meer een tekenwedstrijd, waaraan Linde en Rani deelnemen. Enkele dagen voor de tentoonstelling verdwijnt de winnende tekening. Matthias en Dante proberen erachter te komen wat er is gebeurd. Hun zoektocht brengt hun vriendschap met Rani in gevaar. En dan ontdekken ze iets wat niemand voor mogelijk had gehouden.

Mijn mening

Het boek begint met Matthias die

terugdenkt aan de tijd toen hij verhuisde naar de stad waar hij nu woont, toen hij nog geen vrienden had en hij zich best alleen voelde. Totdat hij Dante en Rani leerde kennen, ze waren meteen beste vrienden. Na een tijdje komen er twee nieuwe leerlingen in de klas, een tweeling: Linde & Soetkin. Twee heel verschillende meiden die niet de allerbeste vrienden van elkaar zijn. Dante wordt meteen smoorverliefd op Linde en dat is duidelijk te merken. Met de tekenwedstrijd wint Linde wat natuurlijk super is! Het enige is dat Rani ook meedeed en die dus heeft verloren, ook trekt Rani verdacht veel op met Soetkin, zouden ze iets verbergen? Maar dan... Lindes tekening is verdwenen! Zullen Matthias en Dante de tekening terugvinden, maar bovenal, wie heeft hem gestolen? De titel zal je beter begrijpen naarmate je het boek leest.

Ik vond het boek erg leuk om te lezen. Deel 1 van **Niet voor Mietjes** heb ik niet gelezen, maar dit deel kan je prima los lezen want ze blikken wel terug op het eerste deel. De personages werden goed beschreven, ik wist precies wie waarvan hield. Hetzelfde geldt voor de omgeving, ik kon mij de plekken goed inbeelden.

Het zijn niet al te lange hoofdstukken wat

ik ook fijn vind om te lezen. Het enige wat ik minder vind aan het boek is dat het iets minder spannend was dan ik had verwacht. Ik zat niet nagelbijtend op het puntje van mijn stoel, maar het is wel een aanrader!

Spanning: 3,5
 Plot: 3,5
 Leesplezier: 4,5
 Schrijfstijl: 3
 Originaliteit: 3,5
 Psychologie: 4

Eindscore: 4 sterren

Margot Hijman (12 jaar)

THRILLERS & MORE

FANTASY - FEELGOOD - FILM - HORROR - HISTORISCH - ROMAN - THRILLER - YOUNG- EN NEW ADULT

Bezoek ons op
www.thrillersandmore.com

Thrillers & More! Dé plek voor liefhebbers van thrillers, romans, fantasy en young- en new adult boeken en films. Dagelijks brengen we je op de hoogte van het laatste nieuws uit boekenland. Lees bij ons recensies van nieuw uitgebrachte en oudere boeken en lees interviews met misschien wel jouw favoriete schrijver.

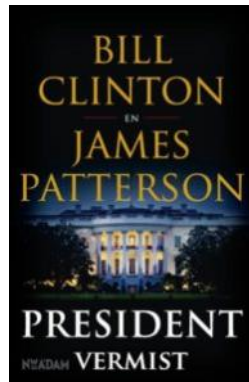
Voeg ons ook toe op:

- * Facebook: *ThrillersandMore*
- * Twitter (*@ThrillersNMore*)
- * Instagram: *thrillersandmore*

Thrillers and More bestaat uit:

Miriam Bakker, Amanda de Leeuw van Weenen, Alexander Roessen, Yfke Brandhout, Manon Hijman-Ruiter, Brenda van Liere-Kroonen, Bianca Maartense, Danielle Henssen, Leontine Meijer-Tisseur, Heidi de Jonge-Rutgers en Ann Koenzen.

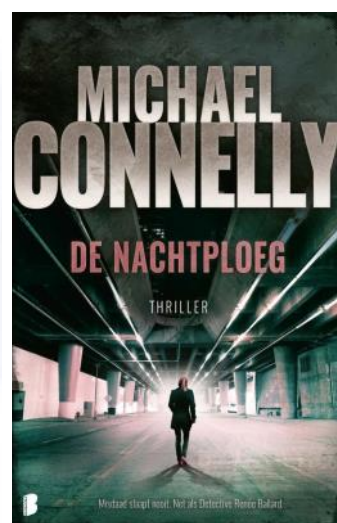
VERWACHT IN JUNI

THRILLERS & MORE: AANRADERS

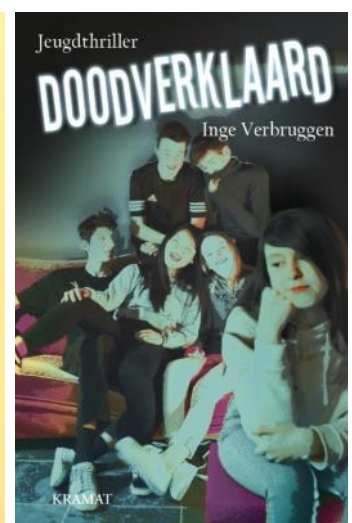
De gynaecoloog

De nachtploeg

De Stem

Doodverklaard